

بخش ۲۱

آفرینش

انسان و دنیای او

در این درس پیرامون آفرینش مطالبی می‌آموزیم. معمولاً موضوع آفرینش بطور جداگانه در تعالیم اساسی کتاب مقدس مورد بررسی قرار نمی‌گیرد. اما باید در نظر داشته باشیم که آفرینش موضوعی بسیار مهم و بنیادی است.

خدا بخاطر آفرینش پرستیده می‌شود

در کتاب مکاشفه که آخرین کتاب، کتاب مقدس است وقایع مربوط به زمان آینده ثبت شده است. در فصلهای چهارم و پنجم این کتاب صحنه‌ای از پرستش خدا در عالم بالا دیده می‌شود. فصل چهارم کتاب مکاشفه درباره تخت‌نشین سخن می‌گوید که موجوداتی روحانی در حضور او می‌باشند. چهار موجود زنده که بنظر می‌رسد، فرشتگان بسیار مقرب خدا هستند که در اطراف تخت او قرار دارند و شب و روز خدا را می‌پرستند و می‌گویند "قدوس، قدوس، قدوس خداوند خدای قادر مطلق که بود و هست و خواهد آمد". (مکاشفه یوحنا رسول فصل چهارم، آیه ۸) سپس در آیات ۱۰-۱۱ می‌خوانیم "آن بیست و چهار پیر در برابر تخت نشین که تا ابد زنده است

تعالیم اساسی کتاب مقدس

سجده می‌کنند و او را می‌پرستند و تاجهای خود را در جلوی تخت او می‌اندازند و فریاد می‌زنند، ای خداوند و خدای ما، تو تنها شایسته‌ای که صاحب جلال و حرمت و قدرت باشی، زیرا تو همه چیز را آفریدی و به اراده تو آنها هستی و حیات یافتند."

خدا در آفرینش حاکم نهایی است

صحنه پرستش خدا در عالم بالا و آیات مربوطه ما را متوجه می‌کنند که خدا به این علت پرستیده می‌شود که آفریننده عالم هستی است و همه چیز به اراده او هستی و حیات یافته‌اند. هر انسان و هر فرشته‌ای زندگی و نفس خود را مدیون آفریدگار مقتدر است.

در کتاب ایوب می‌خوانیم "اگر او دل خود را به وی مشغول سازد، اگر روح و نفس خویش را نزد خود بازگیرد. تمامی بشر با هم هلاک می‌شوند و انسان به خاک باز می‌گردد." (ایوب فصل سی و چهارم، آیات ۱۴-۱۵)

بنابراین خدا نه فقط آفریننده عالم هستی است بلکه از عالم هستی نگهداری می‌کند. وقتی خدا به شکایات ایوب و اتهامات دوستان او پاسخ داد او اقتدار و حاکمیت نهایی خود را در آفرینش بیان نمود.

در کتاب ایوب فصل سی و هشتم، آیات ۴-۷ می‌بینیم که خدا فرمود "وقتی که زمین را بنیاد نهادم کجا بودی! بیان کن اگر فهم داری، کیست که آن را اندازه‌گیری نمود اگر می‌دانی؟ و کیست که ریسمان‌کار را بر آن کشید؟ پایه‌هایش بر چه چیز گذاشته شد؟ و کیست که سنگ زاویه‌اش را نهاد، هنگامی که ستارگان صبح با هم ترنم نمودند، و جمیع پسران خدا آواز شادمانی دادند؟"

در طول فصل سی و هشتم و فصل سی و نهم کتاب ایوب، خدا دربارهٔ جنبه‌های گوناگون خلقت خویش سخن می‌گوید و چیزهایی که غیر از او هیچکس نمی‌تواند انجام بدهد.

مقصود از آفرینش

یکی از دلایل اصلی آفرینش این است که آفریننده مورد پرستش قرار بگیرد. در آیات ۱-۴ از مزمور نوزدهم می‌خوانیم "آسمان جلال خدا را بیان می‌کند، و فلک از عمل دستهایش خبر می‌دهد. روز سخن می‌راند تا روز و شب معرفت را اعلان می‌کند تا شب. سخن نیست و کلام نی، و آواز آنها شنیده نمی‌شود. قانون آنها در تمام جهان بیرون رفت، و بیان آنها تا اقصای ربع مسکون." مقصود از آفرینش پرستش آفریدگار است. تمام کسانی که به خدای حقیقی ایمان دارند معتقدند که او خالق عالم هستی است.

حضور فعال عیسی در آفرینش

گفتیم که خدا به این علت پرستیده می‌شود که آفرینندهٔ عالم هستی است. هر چند که عده‌ای از حضور فعال عیسی در آفرینش بی‌خبرند، اما واقعیت این است که او پیش از جسم گردیدن و ساکن شدنش در این جهان، نقش مهمی در آفرینش داشته است. در انجیل یوحنا فصل اول، آیات ۱-۳ و آیهٔ ۱۴ نوشته شده است "در ازل کلمه بود. کلمه با خدا بود و کلمه خود خدا بود. از ازل کلمه با خدا بود. همه چیز بوسیلهٔ او هستی یافت و بدون او چیزی آفریده نشد."

"پس کلمه انسان شد و در میان ما ساکن گردید. ما شکوه و جلالش را دیدیم، شکوه و جلالی شایسته فرزند یگانه پدر و پسر از فیض و راستی". این آیات بطور واضح به ما می‌گویند که عیسی قبل از آنکه به شکل انسان در میان ما ساکن بشود در آفرینش شرکت داشته است. پولس رسول در مورد نقش عیسی در آفرینش نوشت "بوسیله او (یعنی بوسیله عیسی مسیح) هر آنچه در آسمان و زمین است، دیدنی‌ها و نادیدنیها، تختها، پادشاهان، حکمرانان و اولیاء امور آفریده شدند، آری تمام موجودات بوسیله او و برای او آفریده شد" (رساله به کولسیان فصل اول، آیه ۱۶) به این ترتیب می‌بینیم که عیسی مسیح در آفرینش دیدنی‌ها و نادیدنیها که فرشتگان را هم شامل می‌شود نقش به‌سزایی داشته است.

حضور فعال روح القدس در آفرینش

نه فقط خدای پدر و پسر او عیسی خداوند در آفرینش عالم هستی شرکت داشتند بلکه روح القدس نیز عاملی فعال در آفرینش بوده است. دومین آیه کتاب مقدس درباره روح القدس چنین می‌فرماید "و زمین تهی و بائر بود (یعنی زمین خالی و بدون شکل بود) و تاریکی بر روی لجه (یعنی تاریکی روی آبهای سطح زمین را پوشانده بود) و روح خدا (یعنی روح القدس) سطح آبها را فرو گرفت." (کتاب پیدایش فصل اول، آیه ۲)

بر اساس کتاب مقدس روح القدس همانند پدر و پسر در آفرینش آسمانها و زمین سهیم بوده است. در کتاب ایوب در مورد آفرینش انسان می‌خوانیم که الیهو چنین گفت "روح خدا مرا آفریده، و نفس قادر مطلق مرا زنده ساخته است" (ایوب فصل سی و سوم، آیه ۴)

به این ترتیب می‌بینیم که هر سه شخص الوهیت یعنی پدر و پسر و روح‌القدس در کار آفرینش شرکت داشته‌اند.

آفرینش برای اصلاح فهم انسان ضروری است

موضوع آفرینش که در کتاب پیدایش ذکر شده است برای آگاهی صحیح از مسئله گناه بسیار ضروری است. بر اساس کتاب پیدایش انسان بی‌گناه و از لحاظ روحانی به شباهت خدا آفریده شد، ولی او گناه کرد و گناه انسان را از خدا جدا ساخت. همه می‌دانند که انسان کامل نیست، اما سؤالاتی از این قبیل مطرح می‌شود؛ چرا انسان کامل نیست؟ آیا انسان می‌تواند از طریق تعلیم و تربیت و سعی و کوشش بهتر بشود؟ رساله پولس رسول به رومیان در کتاب مقدس به ما می‌آموزد که انسان گناهکار است و گناه از طریق آدم به تمام نژاد بشر سرایت کرده است. هر انسانی با ذات آلوده به گناه به جهان می‌آید و شخصاً نیز مرتکب گناه می‌شود. اگر تعلیم تکامل صحیح بود انسان در ابتدا بایستی از چند مرد و چند زن بوجود می‌آمد و آنوقت نژاد بشر از چندین شاخه مختلف بود. به این ترتیب ممکن بود عده‌ای گناهکار و عده‌ای بی‌گناه باشند! اما واقعیت این است که نژاد بشر از یک مرد و یک زن یعنی آدم و حوا بوجود آمده است و گناه از طریق آدم که سرکرده نژاد بشر است به تمام آدمیان سرایت کرده است و به همین دلیل تمام بنی آدم گناهکار هستند.

در رساله به رومیان فصل پنجم، آیه ۱۲ می‌خوانیم "گناه بوسیله یک انسان به جهان وارد شد و این گناه مرگ را به همراه آورد. در نتیجه چون همه گناه کردند مرگ همه را در بر گرفت."

و در رساله به رومیان فصل ششم، آیه ۲۳ می‌خوانیم "زیرا مزدی که گناه می‌دهد موت است اما خدا به کسانی که با خداوند ما مسیح عیسی متحد هستند حیات جاودان می‌بخشد".

آفرینش موضوعی است که به ایمان بستگی دارد

در کتاب اعمال رسولان فصل هفدهم می‌بینیم که پولس رسول در میان شورای کوه مریخ برای یونانیان چنین موعظه کرد "آن خدایی که دنیا و آنچه را که در آن است آفرید و صاحب آسمان و زمین است در معابد ساخته شده به دست انسان ساکن نیست ... پس چون همه ما فرزندان خدا هستیم نباید گمان کنیم که ذات الهی مانند پیکره‌ای از طلا و نقره و سنگ است که با هنر و مهارت آدمی تراشیده می‌شود. خدا دوران جهالت را نادیده گرفت، اما اکنون در همه جا بشر را امر به توبه می‌فرماید، زیرا روزی را معین فرمود که جهان را با راستی و درستی بوسیله شخصی که برگزیده خود اوست داوری فرماید و برای اثبات این حقیقت او را پس از مرگ زنده کرد." (اعمال رسولان فصل هفدهم، آیات ۲۴، ۲۹، ۳۰ و ۳۱)

هر چند انسان از طریق آنچه که خلق شده است می‌تواند به وجود آفریدگار که خدا است پی ببرد اما باز هم این موضوع به ایمان بستگی دارد. در رساله به عبرانیان فصل یازدهم، آیه ۳ نوشته شده است "از راه ایمان، ما پی می‌بریم که کائنات چگونه با کلام خدا خلقت یافت بطوریکه آنچه دیدنی است از آنچه نادیدنی است بوجود آمد."

عده‌ای حاضر نیستند خدا را بعنوان خالق عالم هستی بپذیرند چون نمی‌خواهند مسئولیتی را که نسبت به او دارند قبول کنند. انسانی که خدا

را بعنوان خالق عالم هستی و خالق خود می‌پذیرد بعنوان یک گناهکار در برابر خدا مسئولیت پیدا می‌کند. آیا انسان می‌تواند از این مسئولیت شانه خالی کند؟ یقیناً خدا هیچ گناهکاری را بدون علت نمی‌آمزد و او روزی را تعیین نموده است که جهانیان را بوسیله عیسی مسیح داروی خواهد کرد. آیا بهتر نیست که انسان در طول عمر خود، خدا را بعنوان خالق خویش بپذیرد و به کسی که پس از مرگ زنده شد و داور جهانیان خواهد بود ایمان بیاورد.

توبه از گناه و ایمان به عیسی مسیح خداوند که در راه گناه بشر مُرد، و پس از مرگ زنده شد و حالا زنده است بهترین کاری است که یک نفر در طول عمر خود می‌تواند انجام بدهد. عیسی مسیح برای مرگ خود دلیل خوبی داشت. او مرد تا انسان گناهکار را از گناه و عواقب بد گناه برهاند. دعای ما این است که شما خواننده حقیقو در اثر توبه از گناه و ایمان به مسیح نجات بیابید و صاحب حیات جاودان بشوید. آمین.